

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/112/2019
Identifikačné číslo spisu: 5917200834
Dátum vydania rozhodnutia: 17.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Brňák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5917200834.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenej spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Advokátskou kanceláriou so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti žalovanej Ž. S., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej vo B. P. XXX, zastúpenej spoločnosťou SLAMKA & Partners, s.r.o., Advokátskou kanceláriou so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1735/29, o zaplatenie 8.859,01 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 2 Csp 24/2017, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 8. novembra 2018 sp. zn. 9 Co 143/2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 8. novembra 2018 sp. zn. 9 Co 143/2018 a rozsudok Okresného súdu Ružomberok z 5. marca 2018 č. k. 2 Csp 24/2017-188 z r u š u j e a vec vracia Okresnému súdu Ružomberok na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Žalobkyňa sa uplatnenou žalobou domáhala zaplatenia žalovanej istiny 8.859,01 € s príslušenstvom titulom neplnenia stanovených splátok žalovanou stranou, vyplývajúcich zo spotrebiteľského úveru č. 324251914 z 23. februára 2010, uzavretého medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. (táto žalovanú pohľadávku postúpila na žalobkyňu, pozn.) a žalovanou spolu s Q. S. (ktorý medzičasom zomrel, pozn.).

2. Okresný súd Ružomberok (ďalej „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 5. marca 2018 č. k. 2 Csp 24/2017-188 konanie v časti sumy 100,- € zastavil, žalobu vo zvyšku zamietol a žalovanej priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie v podstatnom odôvodnil tým, že posudzovaná zmluva o úvere neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti podľa vtedy platnom § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z., a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a z tohto dôvodu vyhodnotil úver ako bezúročný a bez poplatkov. Zároveň vyhodnotil dohodu o splatnosti úveru (pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť) ako neplatnú, a preto postupoval pri posudzovaní začiatku premlčania z ustanovenia § 563 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v znení neskorších zmien (ďalej len „OZ“). V zmysle uvedeného premlčacia doba začala plynúť 24.

februára 2010 a uplynula dňa 24. februára 2013 a preto je nárok žalobcu premlčaný. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

3. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 8. novembra 2018 sp. zn. 9 Co 143/2018 potvrdil rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol, ako aj vo výroku o trovách konania. Žalovanej zároveň priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3.1. V podstatnom uviedol, že „podľa zákona o spotrebiteľských úveroch jednou z obligatórnych náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere je o. i. aj údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, kedy absencia týchto náležitostí síce nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V predloženej zmluve absentujú tieto údaje, ktoré musia byť v zmluve výslovne uvedené. Keďže ide o formulárovú zmluvu, ktorú pripravoval žalobca, musí znášať následky nesprávneho formulovania a absencie obligatórnych náležitostí. Pokiaľ ide o náležitosti vyžadované § 4 ods. 2 písm. i), je zrejmé, že gramaticky výklad jednoznačne vyžaduje, aby spotrebiteľ vedel výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a to tak, aby spotrebiteľ poznal rozčlenenie konkrétnej splátky na časť istiny, úrokov a poplatkov. Túto informáciu pre spotrebiteľa považuje súd za obzvlášť dôležitú pri uzatváraní zmluvy pre spotrebiteľa, aby vedel posúdiť jej prijateľnosť a práve preto zákon ustanovuje, že musí byť priamo v zmluve. Predmetný zákon ustanovuje v prípade absencie náležitostí podľa § 4 ods. 2 písm. i) sankciu v tom zmysle, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie o bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru“.

3.2. V súvislosti s rozhodnutím Európskeho súdneho dvora (ďalej len „ESD“) vo veci C-42/15 (ďalej aj „rozhodnutie ESD“) a s výkladom Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“) sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého ESD poskytuje výlučne výklad európskej legislatívy, nie vnútroštátneho práva. Pokiaľ by vnútroštátny súd vyložil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. eurokonformne, jednalo by sa „o výklad práva contra legem“, uzavrel odvolací súd.

3.3. V súvislosti s premlčaním nároku odvolací súd uviedol, že „pokiaľ nebola platne dohodnutá splatnosť (pozri bod 3.1., pozn.), neprichádzalo do úvahy počítať premlčanie jednotlivých splátok a potom splatného úveru, ale ako správne uviedol súd prvej inštancie, bolo nutné postupovať v zmysle ust § 563 OZ. V zmysle tohto ustanovenia mohol veriteľ (pri konštatovanej neplatnosti dohody o splatnosti dlhu, ktorú žalobca nijakým spôsobom nevyvrátil) požiadať o vrátenie úveru už nasledujúci deň po uzavretí zmluvy, t. j. aj premlčacia lehota začína plynúť práve týmto dňom ako konštatoval súd prvej inštancie. Následne za takto vyhodnotenej situácie dospel súd prvej inštancie k správny záverom, a preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil“.

4. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c) CSP. V podstatnom argumentovala tým, že napadnuté odvolacie rozhodnutie záviselo predovšetkým od vyriešenia právnej otázky, „či Zmluva o splátkovom úvere č. 0324251914 spĺňala náležitostné predpoklady vyžadované Zákonom č. 258/2001 Z.z. ..., konkrétne v zmysle ust. 4 ods. 2 písm. i), pričom záverom sa odvolací súd pri posúdení právnej otázky odklonil od Uznesenia Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017“. Žalobkyňa žiadala, aby dovolací súd zrušil rozsudky nižších súdov a aby vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Žalovaná vo svojom vyjadrení žiadala dovolanie odmietnuť, pridržiujúc sa vyslovených právnych záverov súdom prvej inštancie i odvolacieho súdu, ako aj predloženej právnej analýzy rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Cdo 146/2017, na ktoré poukazovala dovolateľka.

6. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, na ktorú sa vzťahuje § 429 ods. 2 písm. b) CSP, a v ktorej neprospech bolo

napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je opodstatnené.

7. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Podľa § 432 ods. 1, 2 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

10. V predmetnej veci síce dovolateľka formálne vyvodila prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c) CSP, hoci kontinuálne tvrdí, že odvolací súd sa pri posúdení relevantnej právnej otázky odklonil od rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 146/2017 (pozri bod 4). V tejto súvislosti je potrebné dodať, že žalobkyňa v podanom dovolaní - okrem spomínaného rozhodnutia 3 Cdo 146/2017 - ani neoznačila iné rozhodnutia najvyššieho súdu, ktorých imanentným znakom by bola práve rozdielnosť v riešení zásadnej právnej otázky. Vychádzajúc z obsahu podaného dovolania (§ 124 CSP) dospel dovolací súd k záveru, že žalobkyňa v skutočnosti podala dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

11. Z obsahu dovolania je rovnako zrejmé, že žalobkyňa vyčíta odvolaciemu súdu, že inak vyriešil právnu otázku, „či zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí vyplývať splatnosť jednotlivých častí istiny, úroku a poplatkov, pokiaľ nemajú byť splatné jednorazovo“, ako ju už vyriešil najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 146/2017.

12. Ustálenú rozhodovaciu prax odvolacieho súdu vyjadrujú predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a z hľadiska vecného na ne nadviazali (3 Cdo 6/2017, 6 Cdo 21/2017, 7 Cdo 101/2018).

13. Dovolateľka v dovolaní argumentovala tým, že rozhodnutia nižších súdov vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci v otázke aplikácie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. [citované ustanovenie obsahovo zodpovedá neskoršiemu § 9 ods. 2 písm. l), resp. písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý zákon nahradil zákon č. 258/2001 Z.z., pozn.], pretože odvolací (i prvostupňový) súd napadnutým rozsudkom učinil nesprávny právny záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a na základe toho aj o premlčaní nároku.

14. Otázku interpretácie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. (k tomu pozri poznámku v predchádzajúcom bode), t.j. náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, už riešil najvyšší súd (nielen) v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 146/2017 z 22. februára 2018, (ale aj) sp. zn. 3 Cdo 56/2018 zo 17. apríla 2018, sp. zn. 4 Cdo 211/2017 z 23. apríla 2018, 5 Cdo 132/2017 z 29. októbra 2018, 7 Cdo 98/2018 z 30. januára 2019 a (po podaní dovolania aj) sp. zn. 7 Cdo 101/2019. Z obsahu odôvodnenia uvedených rozhodnutí najvyššieho súdu vyplýva, že citované ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch je potrebné interpretovať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí nevyhnutne obsahovať číselné vyjadrenie každej jednotlivéj zložky anuitnej splátky (t.j. istiny, úrokov a iných poplatkov). Takáto interpretácia uvedeného ustanovenia dovolacím súdom zodpovedá, tak ako je nižšie uvedené, účelu Smernice, právnym záverom uvedeným v rozsudku ESD a tiež účelu samotného ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. Pokiaľ uvedené ustanovenie hovorí o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné toto ustanovenie eurokonformne vykladať tak, že sa tým veriteľovi neustanovuje povinnosť uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere vyššie uvedené zákonom vyžadované údaje vo vzťahu ku každej jednotlivéj zložke anuitnej splátky, ale len vo vzťahu k anuitnej splátke ako celku.

15. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

16. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. i) Smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza, v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou, právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. V tomto ustanovení Smernica vysvetľuje, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady; amortizačná tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Článok 10 ods. 3 Smernice k tomu dodáva, že v prípade uplatnenia článku 10 ods. 2 písm. i) Smernice veriteľ sprístupní pre spotrebiteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

17. Právny poriadok Slovenskej republiky považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za právny úkon, ktorým sa veriteľ (dodávateľ) zaväzuje poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) peňažné prostriedky v jeho prospech do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

19. Podľa § 4 ods. 3 posledná veta zákona č. 258/2001 Z.z., ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

20. Smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozíčných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať

eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada eurokonformného výkladu vyžaduje, aby sa sudy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť.

21. Z rozhodnutia ESD vyplýva, že :

21.1. článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 50 rozhodnutia),

21.2. článok 10 ods. 2 písm. h) stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia (bod 52 rozhodnutia).

21.3. z článku 10 ods. 2 písm. i) Smernice a článku 10 ods. 3 Smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 rozhodnutia); pričom Smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky.

21.4. pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti Smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (bod 55 rozhodnutia).

21.5. článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 rozhodnutia).

22. Smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne sudy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa sudy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (pozri bližšie rozsudok ESD C-212/07, bod 110).

23. Eurokonformným výkladom ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. dospel dovolací súd k záveru, že citované ustanovenie neukladá veriteľom povinnosť, aby v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 258/2001 Z.z. (neskôr č. 129/2010 Z.z.) uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok úveru po častiach (istina, úrok a poplatky). Pokiaľ je teda v ustanovení § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. uvedené „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné uvedené ustanovenie vykladať tak, že len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa.

24. Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že zákonom č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i) [v znení účinnom do 20. marca 2016 písm. l) a predtým § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z.] zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „výška, počet, frekvenciu splátok“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie jednotlivých častí splátky zo znenia

uvedeného ustanovenia bolo nevyhnutné práve so zreteľom na závery vyjadrené v rozhodnutí ESD, čo len potvrdzuje správnosť vyššie uvedených záverov dovolacieho súdu, týkajúcich sa výkladu ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z.

25. Zo spisu dovolací súd zistil, že na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 23. februára 2010 a jej dodatku z 9. septembra 2013 bol (aj) žalovanej poskytnutý spotrebný úver vo výške 8.600,- € s mesačnou splátkou 129,62 € od 15. apríla 2010 do 15. februára 2020, k 15. dňu v kalendárnom mesiaci, RPMN 14,88 %, priemernou hodnotou RPMN 14,92 % a celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 7,163,03 €. Súčasťou úverovej zmluvy bol aj formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, riadne podpísaný klientom. Dodatkom k úverovej zmluve bola určená konečná splatnosť úveru dňom 25. februára 2020 a dočasné zníženie splátok.

26. Podľa názoru dovolacieho súdu v danom prípade uzavretá zmluva o spotrebnom úvere v bode I.1. (č.l. 4 spisu) primeraným spôsobom určovala výšku úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úrokovú sadzbu, anuitnú splátku, poplatok za poskytnutie úveru, dátum uzatvorenia zmluvy. Ďalšie otázky - či právna predchodkyňa žalobkyne preukázala, že žalovaná sa náležitým spôsobom oboznámila so všeobecnými zmluvnými podmienkami, že ich pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere prevzala a podpísala, sú otázky skutkové, ktorými sa dovolací súd nezaoberal.

27. Vyššie uvedené základné pojmy zmluvy o spotrebiteľskom úvere vymedzuje časť A. Všeobecná časť VOP, fotokópia ktorých je v spise založená na č.l. 9 a nasl., ktoré tvoria súčasť zmluvy (podľa bodov 29 a 30 rozhodnutia ESD zmluva o úvere nemusí byť uzatvorená „v jedinom dokumente“).

28. Pokiaľ ide o posúdenie správnosti záveru odvolacieho (i prvostupňového) súdu, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny a úrokov, a preto je potrebné úver na jej základe poskytnutý považovať za úver bezúročný a bez poplatkov, tak je potrebné uviesť, že eurokonformný výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo to, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, aká na úrok za poskytnutie úveru a aká na iné platby (poplatky). V uvedenej súvislosti dovolací súd uvádza, že aj podľa záverov uvedených v predmetnom rozhodnutí ESD, zmluva o úvere uzatvorená na dobu určitú, stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny (viď bod 53 rozhodnutia). Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 rozhodnutia).

29. Z týchto dôvodov najvyšší súd konštatuje, že dovolanie žalovanej smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie nielen prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP (lebo rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu), ale zároveň aj dôvodné [lebo napadnutý rozsudok - práve v riešení predmetnej právnej otázky - spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP)].

30. V neposlednom rade dovolací súd dodáva, že ďalším dôvodom na zamietnutie žaloby (súdom prvej inštancie), resp. jeho potvrdením (odvolacím súdom) bolo zistenie nižších súdov, že nárok je premlčaný. K tomuto názoru však dospeli nižšie súdy práve v dôsledku vyhodnotenia posudzovanej úverovej zmluvy ako neplatnej, nakoľko táto podľa ich názoru neobsahovala všetky zákonom predpísané náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. Pokiaľ však posudzovaná úverová zmluva z dôvodov uvádzaných nižšími súdmi nemožno považovať za neplatnú, resp. za bezúročnú a bezpoplatkovú (viď vyššie), potom stráca na právnom význame aj právny záver nižších súdov o premlčaní žalobného

nároku, pretože beh premlčacej doby v okolnostiach danej veci stanovili nižšie súdy práve od momentu neplatnosti posudzovanej zmluvy, ktoré určenie neplatnosti, resp. bezúčnosti, či bezpoplatkovosti bolo dovolacím súdom označené za nesprávne.

31. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP), pričom zrušil aj rozhodnutie súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 2 CSP), nakoľko nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

32. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 454 ods. 3 CSP).

33. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.